

Wstęp

Z przyjemnością i szczególnym wzruszeniem oddajemy do rąk Szanownych Czytelników książkę jubileuszową przygotowaną na 50-lecie pracy naukowej Profesor Józefa Bałachowicz.

Uczczenie Jubileuszu Profesor, jej Osoby oraz znaczącego dorobku Jej autorstwa będzie miało miejsce w dniu 26 września 2024 roku w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, w której 50 lat temu Pani Profesor rozpoczęła swoją pracę akademicką. Złożą się na tę uroczystość trzy projekty: premiera książki jubileuszowej, Panel Naukowy oraz Festiwal Dzieci, tworząc symboliczne odzwierciedlenie działalności naukowej i publikacyjnej Pani Profesor, prowadzonej w środowisku i dla wzrastania pedagogiki wczesnej edukacji oraz jej podmiotów – ucznia młodszych klas szkoły podstawowej i jego nauczyciela.

Patronat nad uroczystością objęła Jej Magnificencja Rektor Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, a Panel Naukowy otrzymał Patronat Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk.

Teksty do książki jubileuszowej przekazali cenieni autorzy i uznane autorytety pedagogiki z licznych ośrodków akademickich. Własny wkład w jakość tej Księgi wnieśli również Pani Recenzent, prof. dr hab. Hanna Krauze-Sikorska, oraz Pani Redaktor książki, Dyrektor Wydawnictwa Akademii Pedagogiki Specjalnej Monika Bielska-Łach, za co także, jako Redaktorki naukowe niniejszej publikacji, składamy piękne podziękowanie.

Dla nas, byłych doktorantek, wychowanek i współpracowniczek Pani Profesor, to zaszczyt móc ułożyć z powierzonych tekstów opowieść komplementarną do Jej drogi naukowej. Rozdziały tego tomu w niezwykle sposób wchodzą bowiem w szczególny dialog z tematami poszukiwań badawczych i aktywności publikacyjnej Pani Profesor, a więc wieloaspektowym ujmowaniem problematyki pedagogiki wczesnoszkolnej, jej konstruktywistycznymi podstawami, kształceniem nauczycieli wczesnej edukacji oraz fenomenem podmiotowości dziecka. Pani Profesor Józefa Bałachowicz w swojej drodze akademickiej wątki te przeplata, łączy i rozszerza, prowadząc działalność badawczą, również międzynarodową, odbywając staże naukowe, głosząc referaty na konferencjach, pełniąc funkcje członkowskie w komitetach redakcyjnych, radach, organizacjach i towarzystwach naukowych, kierując projektami badawczymi i wdrożeniowymi oraz biorąc w nich udział, przyjmując role eksperckie i opiniodawcze, rozwijając współpracę ze środowiskiem. Wszystko to równocześnie z intensywną pra-

ca dydaktyczną, wielokadencyjnym członkostwem w Senacie APS, pełnieniem ważnych funkcji w licznych komisjach uczelnianych i kierowaniem jednostkami organizacyjnymi uczelni wyższych, w tym w Akademii Pedagogiki Specjalnej od 1990 roku do dzisiaj, Katedrą Wczesnej Edukacji. Istotnym aspektem pracy naukowej i pedagogicznej Pani Profesor jest również opieka, jaką roztacza nad młodymi adeptami sztuki naukowej. Pod skrzydłami Pani Profesor pracuje i doskonalą swą praktykę badawczą i dydaktyczną grono jej byłych doktorantek, współpracowniczek i liczne grupy studentek i studentów. Trzeba mieć niezwykłą siłę i zdolności, by przez pół wieku być Osobą tak ambitną, odpowiedzialną, aktywną i twórczą.

Tą książką jubileuszową, wspólnie z Autorami rozdziałów i wszystkimi Osobami, które wniosły wkład w jej powstanie, serdecznie gratulujemy wspaniałego Jubileuszu pięćdziesięciolecia pracy, a odnajdując w najnowszych publikacjach Pani Profesor nowe wątki badawcze w wieloaspektowym odczytywaniu środowiska uczenia się dziecka we wczesnej edukacji oraz codzienności/niecodzienności szkolnej jako kategorii refleksji nad tworzoną przez dzieci rzeczywistością, spodziewamy się dalszego inspirowania i pobudzania środowiska pedagogów do rozwijania myśli akademickiej w dialogu z Panią Profesor.

*W imieniu Zespołu Redakcyjnego
Agnieszka Olechowska*

...Spełniają więc drobną cząstkę wielkiego zadania całości. To zrozumienie daje im poczucie zespolenia się z całością, a więc i poczucie wagi życia, jego sensu i wartości pracy swojej. Tak, jak gdyby odnaleźli swoją drogę, po której mają kroczyć w życiu, jak gdyby odnaleźli tajemnicę swego życia i zobaczyli jego prawdę, jak gdyby ta praca porywała ich z nurtem życia płynącego naprzód. I taka im się ta prawda ich życia staje prosta, jasna i droga, bo tłumacząca wielką wartość całego ich wysiłku, całego ich wkładu, że tylko nią chcą żyć, jej służyć. Może właśnie dlatego tyle mają pogody w stosunku do dzieci, do ludzi, do pracy całej. W walce ich z trudnościami różnymi, z przeszkodami w pracy wyrasta jakaś siła i moc zwyciężająca i łamiąca opory. Cały ich stosunek do ludzi, do życia, do pracy, do siebie samych wykazuje jakąś pogodę wewnętrzną, ład, harmonię – wszystko pogodniej widzą, jaśniej czują...

Maria Grzegorzewska, List piąty